

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 858: Thực Chất Tự Tánh Là Vốn Sẵn Có, Đâu Có Gì Để Được

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 073)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Thực chất tự tánh là vốn sẵn có, đâu có gì để được.】

Thể hay biến hiện (năng biến) là vốn sẵn có; tất cả những hiện tượng do Thể biến hiện ra (sở biến), nói thật ra cũng là vốn sẵn có. Đứng trên mặt “Thể” mà nói thì không thể nói là có sở đắc, lại nói với chư vị, đứng trên mặt “Tướng” cũng không thể nói là có sở đắc. Nhưng chúng ta rõ ràng nhìn thấy trên mặt Tướng là có thứ đạt được: hôm nay người nào đó phát tài kiếm được bao nhiêu tiền, người nào đó không có được, đó chẳng phải rõ ràng là có được - mất hay sao? Cách nhìn này của quý vị quá hời hợt, cạn cợt, quý vị chỉ mới nhìn thấy bề ngoài, quý vị chưa đi sâu vào quán sát, chưa quán sát một cách viên mãn.

Nếu quán sát sâu sắc (thâm quán), quán sát viên mãn (viên quán) thì mới biết được, hóa ra trên mặt Tướng cũng không có sở đắc. Tại sao lại không có sở đắc? Tướng là do Tâm biến hiện, Tướng tùy Tâm chuyển. Nếu ý nghĩa này quý vị vẫn chưa thể lãnh hội được, chúng ta sẽ nói cạn hơn một chút: những thầy bói toán, xem tướng ở thế gian thường nói, tất cả đều là trong mạng đã định sẵn. Đã định sẵn rồi, thì quý vị còn có gì để mà “được”? Mấy ngày nay cuốn sách “Liễu Phàm Tứ Huấn” được in ra rất nhiều, bên ngoài có rất nhiều sách để kết duyên, tôi mong rằng chư vị đồng tu đều hãy thỉnh một cuốn đem về nhà xem thử.

Tiên sinh Viên Liễu Phàm đã thấu rõ: “*Nhất ẩm nhất trác, mạc phi tiên định*” (Một miếng ăn, một ngụm nước, không gì chẳng phải là đã định sẵn từ trước). Hôm nay quý vị ăn bao nhiêu hạt gạo, uống bao nhiêu giọt nước, đều là trong mạng đã định sẵn, quý vị “được” cái gì cơ chứ? Trong mạng không có mà tôi có được, đó mới gọi là thực sự có được. Còn trong mạng đã định sẵn rồi, thì quý vị “được” cái gì? Cho nên quý vị mới hiểu rõ, trên mặt “Lý” không có gì có thể được, mà trên mặt “Sự” cũng không thể được.

Nếu quý vị hiểu rõ tường tận hết thấy những Lý và Sự này, tâm của quý vị sẽ bình tĩnh lại: tâm phan duyên không còn nữa, tâm vọng tưởng không còn nữa, tâm mong cầu không còn nữa. Quý vị xem, chân tâm của quý vị lập tức liền hiển lộ (hiện tiền), quý vị lập tức sẽ thành Phật, thành Bồ Tát, nhanh lắm! Thực tế chính là do đạo lý không hiểu, chân tướng sự thật không minh bạch, nên từ sáng đến tối cứ mãi khởi vọng tưởng, lo được lo mất; tất cả đều là vọng tưởng, hoàn toàn không dính dáng gì đến chân tướng sự thật. Người như vậy chính là không an phận, không giữ bền phận; Lý và Sự một khi đã thấu rõ rồi, tâm liền an. Tâm an là bởi vì đã đắc được Lý rồi, đã thấu rõ rồi; Lý đã thấu rõ thì tâm nhất định sẽ an. Cho nên mới nói là Lý và Sự đều không thể được (lý sự câu bất khả đắc).